

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner.

(Lovforslag nr. L 86. Fremsat 14/12 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Dette forslag til ændring af lov om by- og landzoner er en følge af den folketingsbeslutning, folketinget vedtog i 1978, og hvor miljøministeren blev pålagt at undersøge mulighederne for at fremme kommunernes indflydelse på zonelovsadministrationen.

Jeg kan da også på socialdemokratiets vegne tilslutte mig lovforslaget, der i sin enkelhed ligger inden for rammerne af den gældende planlægningslovgivning. Vi finder, det er helt i overensstemmelse med denne lovgivning og intentionerne i den, at kommunerne får overladt zonelovsadministrationen for landzoneområder, når der for disse områder foreligger godkendte lokalplaner, eller når zonelovsområder er planlagt efter en godkendt regionplan.

Vi er helt enige i, at lovforslaget alene drejer sig om kommuners indflydelse på udviklingen i landsbyerne, medens det åbne land ikke berøres af ændringen, og der sker således ingen afsvækkelse af beskyttelsen af det åbne land.

Det fremgår af bemærkningerne, at det meget store antal ankesager, der hidtil er blevet forelagt planstyrelsen – der er nævnt ca. 700 årlig – ikke forventes at ville falde ved, at vi herved overgiver kompetencen til kommunerne, og jeg har derfor med tilfredshed bemærket, at miljøministeren, der nu overgiver ankesagerne til miljøankenævnet, foranlediger, at miljøankenævnet ved behandling

af disse sager bliver udvidet med fire særlig sagkyndige medlemmer.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Ministeren indleder den skriftlige fremsættelse med følgende sætning:

»Forslaget opfylder den folketingsbeslutning om styrkelse af kommunernes selvbestemmelsesret over landsbyernes udvikling, som blev vedtaget i tinget den 31. maj 1978.«

Jeg skal ikke underkende, at man med en velvillig juridisk fortolkning kan skrive, som man gør, men jeg vil gerne sige, at forslaget i hvert fald ikke opfylder de intentioner, som forslagsstillerne havde med det forslag til folketingsbeslutning, som omtales. Det var som bekendt venstre, der fremsatte det forslag til folketingsbeslutning, som endte med at blive vedtaget med et meget, meget stort flertal i dette ting – jeg tror endda, alle partier stod bag.

Forslaget indeholdt to ting: for det første en styrkelse af kommunernes selvbestemmelsesret med hensyn til bebyggelse i landsbyer i landzonen, for det andet en passus om, at folk, der flytter ud i landsbyerne, skal respektere de naturlige erhverv. Den sidste del har vi endnu ikke set noget til, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge, hvornår vi kan forvente at også dette løfte opfyldes.

Hvad angår den anden del, dette med at styrke kommunernes selvbestemmelsesret, havde vi fra venstres side nogle intentioner om med beslutningsforslaget at give kommunerne fuld frihed til at godkende bebyggelser i landsbyer i landzone under respekt for den overordnede planlægning. Jeg skal ikke afvise, at der sker en lempelse i den retning, men den frihed, vi havde forestillet os, er der ikke tale om. Det er, som om miljøministeriet og planstyrelsen ikke rigtig har tillid til, at kommunerne ude omkring i landet er i stand til at administrere disse ting seriøst, og det beklager jeg.

Jeg er egentlig også lidt ked af, at der er en så upræcis omtale af, hvad man må, og hvad man ikke må, i spørgsmål om lokalplan i byzone, henholdsvis lokalplan i landzone.

Lovforslaget synes at være skrevet på melodien: kommunerne får frihed og selvstændighed til at gøre, som staten ønsker, især hvis den landsplanredegørelse, som vi skal